

Няхай ЖЫВЕ 39-я гадавіна КАСТРЫЧНІКА!

Работнікі навукова-даследчых устаноў і вышэйшых навучальных устаноў! Творча развівайце савецкую навуку, паліпашайце падрыхтоўку спецыялістаў, павышайце ролю навукі ў тэхнічным прагрэсе нашай краіны!

З заклікаў ЦК КПСС да 39-й гадавіны Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі.

Пролетары ўсіх краін, еднаццася!



Орган парткома, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 30 (272)

Аўторак, 6 лістапада 1956 года

Цана 20 кап.

Юнакі і дзяўчаты, наша слаўная савецкая моладзь! Больш актыўна удзельнічайце ў гаспадарчым і культурным будаўніцтве! Вывучайце дасягненні перадавой навукі і тэхнікі, авалодвайце ведамі прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасці!

З заклікаў ЦК КПСС да 39-й гадавіны Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі.

ПЕРАМОЖНЫ КАСТРЫЧНІК

Заўтра ўвесь савецкі народ адзначае 39-ю гадавіну Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі. Па добрай традыцыі ў нас павялося, што святы Кастрычнік мы сустракаем канкрэтнымі працоўнымі справамі. Сапраўды, што можа быць больш пачэсным, як парадаваць сваю Радзіму, калектву, у якой працуеш, сваіх сяброў новымі дасягненнямі!

39-я гадавіна Вялікага Кастрычніка адзначаецца ў абстаноўцы вялікага патрыятычнага і працоўнага уздыму. Гэты год характарызуецца змяняльнымі падзеямі, якой з'явіўся XX з'езд Комуністычнай партыі Савецкага Саюза. Нахільныя велічыні планамі пабудовы коммунизма, савецкія людзі ў гэтыя дні працуюць з павоёнай энергіяй. Рабочыя, калгаснікі, савецкая інтэлігенцыя сваёй адданай працай яшчэ і яшчэ раз паказваюць, што яны гатовы выканаць любое заданне партыі на карысць любімай Радзімы.

Разам з усім савецкім народам значнымі поспехамі сустракае 39-ю гадавіну Кастрычніка і шматлікі калектву ўніверсітэта. Усенароднае свята нашы вучоныя адзначаюць новымі дасягненнямі ў навуцы. У грандыёзных дасягненнях нашай савецкай навуцы немаля ўклад і калектыва нашага ўніверсітэта.

Але абавязак нашых вучоных і надалей творча развіваць савецкую навуку, настаянна паліпашаць падрыхтоўку спецыялістаў, павышаць ролю навукі ў тэхнічным прагрэсе нашай краіны. Навуковы калектву ўніверсітэта працуе над вырашэннем гэтых задач. Вучоным усіх кафедр, ажыццяўляючы рашэнні XX з'езда КПСС, карэнным чынам перабудавалі сваю работу, накіравалі яе на практычнае вырашэнне народнагаспадарчых праблем. З кожным днём мацее саўдзяцтва з вытворчасцю.

Значнымі дасягненнямі сустракае свята наш слаўны студэнцкі калектву. У адказ на клопаты

партыі аб моладзі, юнакі і дзяўчаты прыкладаюць усе свае намаганні на авалоданне перадавой савецкай навукай. Партыя і народ патрабуюць ад моладзі вывучаць дасягненні перадавой навукі і тэхнікі, авалодваць ведамі прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасці, быць стойкімі і смелымі ў барацьбе за перамогу вялікай справы коммунизма ў нашай краіне. Мы упэўнены, што наша моладзь з гонарам выканае гэтыя задачы.

Вялікія дасягненні калектыва ўніверсітэта за 35 год свайго існавання. Аднак інтарэсы савецкага народа патрабуюць яшчэ вышэйшага узроўню вучэбнай і выхавальнай работы, з тым, каб выпускаемыя ўніверсітэтам спецыялісты былі ўсебакова развітымі, працалюбнымі грамадзянамі сацыялістычнага грамадства, актыўнымі будаўнікамі коммунизма. Да гэтага заклікае нас партыя.

Савецкая дзяржава нарадзілася са словам: мір. Што даражэй можа быць, для кожнага сумленнага чалавека, чым мір і шчасце? 39 год наша краіна стаіць на варце мірнай стваральнай працы ўсёго чалавецтва.

Сёння ўсё прагрэсіўнае чалавецтва накіроўвае свае погляды туды, дзе заахвочваюць развіццё новае кровапрапіцце. «Руки праць ад Египта!»—заахвочваюць людзі розных краін свету і мацерыкоў, усе тыя, каму дарагія мір і шчасце на зямлі, тыя, хто не забывае жудаснае мінулае вайны.

І яны абароняць, адстаяць мір! 39-я гадавіна Вялікага Кастрычніка—радаснае свята працоўных нашай краіны. Амаль чатыры дзесяцігоддзі людзі шостага часткі свету з'яўляюцца гаспадарамі свайго лесу, змагаюцца за светлае будучае ўсіх народаў. Сёння кожнаму хочацца далучыцца да гонару мільёнаў.

Пад сцягам марксізма-ленінізма пад кіраўніцтвам Комуністычнай партыі—уперад, да перамогі коммунизма!

Са святам, дарагія сябры!

Шчыра вінушо прафесарска-выкладчыцкі склад, студэнтаў і ўсіх работнікаў БДУ імя В. І. Леніна з усенародным святкам—39-ай гадавінай Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі!

Жадаю Вам, дарагія сябры, вялікага чалавечага шчасця, здароўя і выдатных поспехаў у вашай высокароднай працы на карысць нашай перадавой савецкай навуцы, на карысць народа!

Уладзімір УЛАДАМІРСКІ,
народны артыст Савецкага Саюза

Комсомольцы і моладзь Камышынскага раёна вінушо студэнцкі калектву Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта з 39-ай гадавінай Вялікага Кастрычніка і жадаюць пленных поспехаў у працы, вучобе і маладым квітнеючым жыцці.

У час уооркі ураджаю студэнты ўніверсітэта аказалі нам вялікую дапамогу. І ў тым, што наш раён займае адно з першых месцаў у Саюзе па ўборцы і здачы хлеба дзяржаве і ўзнагароджан Чырвоным сцягам ЦК КПК і Савета Міністраў Каз. ССР нямаюць заслуга комсомольцаў ўніверсітэта. Наша рэспубліка цалкам, Кустанайская вобласць, у тым ліку і наш раён з'яўляюцца ўдзельнікамі УСГВ.

Зараз моладзь нашага раёна праводзіць падрыхтоўчую работу пад ураджай будучага года, вывозім хлеб, які мы збіралі разам з Вамі. Мы упэўнены ў тым, што і будучы ураджай будучага года, вывозім хлеб, які мы збіралі разам з Вамі. Мы упэўнены ў тым, што і будучы ураджай мы будзем збіраць з Вашым дружным калектывам. Чакаем Вас ў будучым годзе.

Да хуткай сустрэчы! Будзьце здаровы і шчаслівы!
Камышанскі раённы камітэт комсомола.

У Н А З

Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР

Аб узнагароджанні Ганаровай Граматай і Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР работніка Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна.

У сувязі з 35-годдзем з дня адкрыцця Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна узнагародзіць:

Ганаровай Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР

1. ВІНБЕРГА Георгія Георгіевіча—загадчыка кафедры заалогіі.
2. ГУТАРАВА Івана Васільевіча—загадчыка кафедры рускай літаратуры.
3. ІВАШЫНА Уладзіміра Грыгор'евіча—дэкана завочнага факультэта, дацэнта кафедры гісторыі КПСС.
4. ЛУКАШОВА Канстанціна Ігнац'евіча—рэктара ўніверсітэта.
5. ЛУШЫЦЫЦКАГА Івана Нікалаевіча—загадчыка кафедры гісторыі філасофіі і логікі.
6. МАЛЫШАВА Андрэя Якаўлевіча—прафektара на вучэбнай рабоце.

7. АСПЕНКА Фаму Георгіевіча—прафесара кафедры арганічнай хіміі.
8. СЕРЖАНІНА Івана Нікалаевіча—прафесара кафедры заалогіі.
9. СТАРАВОЙТАВА Васілія Іванавіча—старшага выкладчыка кафедры гісторыі філасофіі і логікі.
10. ЦІШЧАНКА Івана Грыгор'евіча—дэкана хімічнага факультэта, дацэнта кафедры арганічнай хіміі.
11. ШАПЯЛЕВІЧА Канстанціна Іванавіча—выкладчыка Беларускай мовы.

Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

1. КЛЮЙКО Ніну Браніславаўну—метадыста завочнага факультэта.
2. ЦІТОК Антона Канстанцінавіча—старшага лабаранта кафедры сістэматыкі раслін.
3. ТКАЧУКА Сцяпана Прохаравіча—каменданта студэнцкага інтэрната.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР В. КАЗЛОУ.
Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР Д. ЛУКАШЭВІЧ.

Імяны стыпендыят



— Ваўла! Мне незусім зразумела адно пытанне. Дапаможы мне.

Высокі хлопек з гладка прычесанымі назад валасамі адрываецца ад кнігі, якая ляжыць перад ім, і глядзіць на таварыша. Яго блакітныя вочы глядзяць адкрыта і вельліва.

— Сядзь, — гаворыць ён. — Давай разбярэмся разам. — І Ваўла Мацкевіч, як заўсёды, дапамагае таварышу.

За ўвесь час вучобы ва ўніверсітэце ніхто не можа прыпомніць выпадку, каб Ваўла адмовіў каму-небудзь у дапамозе. Ён і таварышам дапамагае і вялікую грамадскую работу выконвае і сам настаянна займаецца...

— Калі ты паспяваеш рабіць усё?—пытанне ў яго студэнты.

Ваўла усміхаецца і адказвае:

— Галоўнае—берачы час. Трэба яго так выкарыстоўваць, каб ніводнае мінуці не прападала дарэмна.

В. Мацкевіч—студэнт IV курса аддзялення журналістыкі. Гэта спіны, чупы і надзвычай паацалюбы таварыш. У яго заліковай кніжцы стаяць толькі адны пяціцёркі.

Многа часу удзяляе Ваўла вывучэнню замежных моў. Ён добра разумее, што журналіст павінен быць ўсебакова адукаваным чалавекам. В. Мацкевіч зараз свабодна валодае польскай, латышскай і нямецкай мовамі.

— Міркую яшчэ авалодаць чэшскай, балгарскай і англійскай мовамі,—гаворыць Ваўла.

Таварышы часта бацьць яго ў чытальнай зале або ў кабінете замежнай мовы, дзе ён рэгулярна праглядае газеты і часопсы.

Студэнты ад усёй душы віталі прысуджэнне яму імяной стыпендыі.

С. ВІТКА.
НА ЗДЫМКУ: В. Мацкевіч.

ФOTO
М. ПІЛЬШЫКАВА

ВЕЧАР, ПРЫСВЯЧЭНЫ КАСТРЫЧНІКУ

4 лістапада ў актавай зале інстытута народнай гаспадаркі імя В. В. Кудышэва адбыўся ўніверсітэцкі вечар, прысвечаны 39-й гадавіне Вялікага Кастрычніка.

Традыцыйны вечар адкрыў прафektар навуковай рабоце Г. А. Павецьеў. Ён павітаваў прысутных з святкам і пажылаў ім далейшых поспехаў у працы і вучобе.

Затым з дакладам аб 39-й гадавіне Вялікага Кастрычніцкага сацыялістычнага рэвалюцыі выступіў доктар філалагічных навук, прафесар М. Г. Ларчанка.

У заключэнне быў дан канцэрт мастацкай самадзейнасці студэнтаў БДУ.

В. АДЛІГА.

Камісія па правядзенню Кастрычніцкага свята паведамляе:

Што калектву ўніверсітэта збіраецца на дэманстрацыю ў двары ўніверсітэта 7 лістапада ў 9 гадзін раніцы.

Пастраенне калоны дэманстрантаў па факультэтах у наступным парадку: фізіка-матэматычны, хімічны, географічны, філалагічны, біялагічны, гістарычны і юрыдычны факультэты.

Кіраўніцтва пастраеннем ускладаецца на дэканаў і грамадскія арганізацыі факультэтаў.

Маршрут ўніверсітэцкай калоны: вул. Бабруйскай, Ленінградская, Свердлова і праспект імя Сталіна.

На ГІЛЕВІЧ

РАЗВІТАННЕ

Вось і усё. Уранку развітаемся.
Развітаюся з табой, каму
Пяць гадоў сакрэтнейшыя тайны ўсе
Давяраю, як брату, аднаму.

На ўступных нас з табою, помніцца,
У заўзяты бой Купала зб'еў.
Як-жа іначай, калі сэрца поўніцца
Палемічным варам да краёў!

Потым выйшла так, што з першай восені,
На Нямізе—быў прычал такі—
Перасталі мы з табой адрозьніваць
Нашы тумбачкі і сундукі!

За сваё, як правіла, лічылася
Тое у нас, што не было пустым.
І душа ні разу не смушлася
Інтэрнацім бытам халастым.

А калі ўзяла мяне бяссонца,
І хадзілі ўсе травы цішэй—
Толькі ты і ведаў, што віноўніца
Спіць спакойна на паверх вышэй.

Маё гора, што навісла навісцю,
На сябе узваліць ты быў гату.

І якоў-ж шчыраю нянавісцю
Ненавідзеў ты маю любоў!

У сваёй душы такога хаоса
Не чакаў ты і казаў не раз:
— Калі я, нарэшце, закахаюся,
Мне суцэльным святкам будзе час.

Гэту тэму не чапалі болей мы,
Аж пакуль не выпала праз год
Памяняцца нам з табою ролямі
І прызнаць усё наадварот.

Вечарамі, пры адкрытай фортакі,
Ты дыміў у роздуме тугім.
Я-ж таксама знаў «пакуты творчасці»
І заусёды спахуваў другім.

Колькі ніцей тых, якімі злучаны
Нашы сэрцы, колькі тых вузюў!
Значыць будуць стрэчы немінучыя,
Значыць будуць стрэчы зноў і зноў!

Пяцзя цэля на карце атласа
Размяжуе заўтра нас. Але-ж—
Нашай дружбы мы не згубім адраса,
Гэты адрас сотні іншых лепш.

Юрый ГОЛОВКІН

В О Р

(Басня)

Раз алчны вор решил украсть коня
И на конюшню ночью влез, луну кланя.
И чтобы в случае погони убежать,
Со следа сбить и чем-то удержать,

На узенькой тропе,
Что в лес бежала прямо,
Была им вырыта огромнейшая яма.
Расчет у вора был на этот раз такой:
Мод, если бросится погони,
то любой,

Не разобравшись, как следует, в дороге,
Сорвется вниз и поломает ноги.
А в яме вор, наученный опытом,
Поставил кол с заостренным концом.
Замок был сбит наметанной рукою
Но стража не спала. С разбитой головою
Бежал злодей. Впопыхах он оступился
И в собственную яму провалился.

Даю гарантию вредителю любому,
Что в яме будет тот,
кто рыл ее другому.

Сямён БЛАТУН

Студэнкавая вячэра

Стыпендыя заўтра, а сёння яшчэ раз
Сабралі з кішэню рублёўкі.
І вась на сталю ўжо дымыцца вячэра,
І ўсе уздыхаюць з палёгкай.

Святлейшым здаецца пакой інтэрнаці,
Бярэмся ўсім гуртам за лыжкі,
Бо суп па-сапраўднаму звараны хвацка,
Хоць мо' і перасолены крышку.

Ды толькі аб гэтым ніхто ні поўслова—
Сыйшылі ў адзін усіх густы,
Не вяжэцца н'ат за сталом і размова,
Пакуль у каструлі не пуста.

А скончылі есці—знайшліся і словы,
Пакой напалуіцца гудам.
Ды раптам пытаецца стараста строга:
— А хто-ж будзе мыць нам пасуду?

І каб не было крыўднавата нікому,
Цягну жарабкі з цёмнай шапкі,
А выцягну «мяш»—адпраўляйся вядома,
Хоць хлопцы смяюцца: «вось цапнуў!»

Гады прамільгнуць... І мо' ў новай кватэры,
Як нейкае дзіўнае цуда,
З нас кожны прыпомніць вась гэту вячэру...
«А хто-ж будзе мыць нам пасуду?».

Юрсь СВІРКО

Ягады

Дрэвы тут спляліся, як у джунглях:
Паглядзіш—і сонца не выдаць.
На палюнку выйшаў і глядаць я—
Ягады счарнеўшыя ляжаць.

Як шкада мне, што яны прапалі,
Адыйшла іх спеласці пара.
...Адцвілі, паспелі і завялі,
І ніхто іх не прышоў сабраць.

Уладзімір КАРЫЗНА

ВОСЕНЬ У ПАРКУ

У парк як восень завітае,
Прайшоўшы нвы і лугі,—
З дру і ліце жоўтае зразае
І сцеле золатам шляхі.
Зірнеш навокал і... пабачыш.
За рукі уздушыся, клянэ
Слязьмі расы краплістай
плачуць.

Што без лістоў ужо яны,
Што хутка з хмараў шэра-
мутных,

З якіх калісь дажджы гулі,
На дрэвы спускацца нячутна
Сняжынак белых матылі.

І будзе сумна да знямогі
Стаяць у пыле заврух,
І будучь вострыя марозы
Ім рэзаць цела іх—кару.

А раніцою, як знікне цемь,
Ім не адчуць цяпла зары...
Але не страшны дрэвам вельмі
Ні нож мароза, ні вятры.

І дрэвы не слязьмі ззяюць,
Не бачыць сваёй красы,
Але ад радасці палаюць
Вясёлкамі буйной расы.

А лісце жоўта-залатае
У прасяня злітае, быццам
медзь,

Каб дрэва з новаю вясною
Магло ізноў зазеленець.

СА ЗДЫМКАУ, ПАСТУПУ-
ШЫХ НА КОНКУРС.

Перад фотаапаратам бацькі.
Фотозюд Э. ДАМАРАЦКАГА



Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, Бякорпус, пакой 62, тэл. 2-07-19

АТ 07585

Друкарня выдавецтва БДУ.

Зак. 1225.

Тыраж 2000

Генадзій БУРАЎКІН

ЗНОЎ УВАЧЫЎ ЦЯБЕ...

Цэлы тыдзень хадзіў я
прыгнечаным.

Не гулялася, не спявалася:
Кожнай раніцай,
Кожным вечарам
Сэрцу нечага
неставала усё.

А сягоння
зусім няпрошана,

Нечакана, неспадзявана я
Зноў убачыў цябе, харошая,
Дарагая, нецалаваная.

І гату салаў'ём заліцца я
На ляды і калены розныя,
Каб дзівілася нават міліцыя,
Што такмі бываюць цвярозыя.

І нясу, каханнем асвечаны, я
Па вясновай зямлі сэрца гром-
бішчэ.

Паглядзяць на мяне
сустрэчныя—

І таксама шчаслівымі
робяцца.

І магу я звярнуць нават горы-
хрыбы—

Сіла рвецца з грузеў
нечуваная...

...Ты-ж прайшла,
і нічога не знаеш ты,
Дарагая,

нецалаваная.

Васіль ЗУЕНАК

ЛІСТ ДА СЯСТРЫ

Ці паверыш, сястра дарагая,
Хоць лісты кожны дзень
прысылаеш.

Усё чагось для мяне не
хапае.

Ці паверыш, сястра дарагая?
Сумна так без лясных
напеваў.

Што, здаецца, пры першай
сустрэчы

Раскалюю кожнае дрэва.
Сумна так без лясных
напеваў.

Хачу босы выходзіць на золку
І будзіць усіх птушак-
суседак.

У бары па хваінах-голках
Хачу босы хадзіць на золку.
Так хачу намахацца касою,
Каб у мускулах кроў
закіпела.

Покуль луг серабрыцца
расою,
Не засплю, туды выйду з
касою.

Потым лягу нічком, каб
напіцца

Са сцюдзёнай і светлай
крыніцы.

Каб аж зубы ад болю
зайшліся,

Так напіцца з сцюдзёнай
крыніцы.

Зноў прайсці-б па
сцяжынках знаёмых

І падыхаць пахам сасновым...
Тут лісты не памогуць,
вядома.

Дык страчай—заўтра-ж
еду дадому.

Рыгор БАРАДУЛІН.

Кухня Насці

Не! Не усім надарылася шчасце
Есці боршч, прыгатаваны
Насцяй.

Не уявіць вам, што гэта за
боршч!

І якую порцыю не знішчыш—
Яшчэ ў місцы выскрабаеш

днішча
Ну а каша! І ябэскай манне
К ёй не падыйсці да

параунання.

Гэткую варыць—паверце
мне—

Можна толькі на зямлі
цалінай.

Прама у роце тае, як маліна,
Аж язык ад смаку
праглынеш!

Цуды кухня Насці вытварае,
Хаця кухня, нібы піпка тая,
У якой мунштук хтось

адламаў.

А запаліць—дым, як з
паравоза,
(Бо гарыць саярка, не
бяроза),

Але гэта усё нішто, дарма!
Па-над кухней Насці
адвячоркам,

Бы агні зярністай солі—зоркі.
Мала солі—знічку пакладзі.
У кацёл сам прасіцца з
ябэсаў,

Быццам часнаку зубок
Курносы,
Трохі сарамлівы маладзік.
А пшаніцы вась загон

сажніце—

Будзе апетыт ваш у зеніце.
Чай з дымком—паболей цукру
сып!

Хоць меню парой
кансерватыўна,

За сталом працуем так
актыўна—

Аж ідуць упрысядкі насы.
Хто ні разу ў Насці не абедаў,
Той і стравы смачнай век не
ведаў.

А калі не верыце падчас,
Даць магу я слухную параду:
Прыязджайце у трэцюю
брыгаду.

Соугас Фрунзе,—
Пачастуе й вас.

Рэдактар А. ВОЛК.

Насустрэч Усесаюзнаму фестывалю моладзі

Камітэт ЛКСМБ і праўленне клуба БДУ
імя В. І. Леніна
А Б'Я У Л Я Е

КОНКУРС на лепшага дэкламатара

Для чытання на конкурсе можна падрыхтаваць прозу,
байкі, вершы і маналогі з твораў рускіх, беларускіх пісьмен-
нікаў, пісьменнікаў рэспублік і краін народнай дэмакратыі, а
таксама прагрэсіўных пісьменнікаў замежных краін.

Конкурс будзе праводзіцца ў памяшканні клуба ўніверсі-
тэта 23 лістапада 1956 года з 19—00 гадзін.

Лепшыя выканаўцы будуць прэміраваны і далучаны да
удзелу ў канцэртных праграмах.

Даведкі і кансультацыі можна атрымаць у праўленні клуба
па пятніцах і панядзелках з 21 да 23 гадзін.

Камітэт ЛКСМБ, праўленне клуба.

А Б ' Я В А

Да увагі студэнтаў-першакурснікаў.
Студэнты першых курсаў, якія жывуць на прыватных ква-
тэрах, павінны прадставіць у прафком БДУ не пазней 15 лі-
стапада 1956 года заявы і даведкі з домакіраўніцтва для
атрымання кватэрнай платы.

ПРАФКОМ БДУ